Arta concentrată în jurul unei picături de sânge

On Ianuarie 19, 2021

Creează-ți un univers care să reflecte căutările tale interioare, în așa fel încât să scoți în evidență trăsăturile adânci ale unei opere de artă.

Ieri am donat sânge pentru cineva drag, atât de drag, că aș mai dona o dată. Şi era liniște în sală, o liniște tulburătoare, ca și când eu și cu mine aveam de dat un examen de reciprocitate într-un spațiu al existenței duale, într-o încercare de transcendere a "substratului biologic-corporal" din ontologia unei opere de artă. Dacă aș fi cercetat atunci o parte din mine, prin felul cum se desfășoară procesele biochimice la nivelul structurilor celulare, poate aș fi remarcat ritmul marelui univers păstrat într-un moment sufletesc care poate fi descoperit prin contemplarea îndelungă a unei plante, cum este trandafirul.

În timp ce sângele mi se scurgea din vene cu o rapiditate caldă, un fluid amețitor de emoție se transforma într-un fluid de tip artistic, însuflețitor, asemănător cu colagenul unei sinteze endogene ce produce mutații de molecule în structura biologicului unei lumi mai vaste, dar dominată de imaginea tăcerii. Instantaneu, m-am gândit la un trandafir care, strecurat printre alte flori, de alte specii, își caută rostul într-un corp uman sănătos, nu într-un amalgam de suflete călătoare. Acesta este visul poeților și al filozofilor.

Numai o înțepătură te poate trezi dintr-o ațipire deplasată.

Într-adevăr, mă simțeam vulnerabil. Ca să-mi revin din starea de semiadormit aveam nevoie de un stimulent locomotor și metabolic pentru perceperea simțirii unui alt simț, specific trăirii în lumi paralele, într-o lume imaginară superioară, dominată de o „ordine întoarsă a simultaneității". Sau, poate că aveam nevoie de uniformizarea unui model de atașament față de o metafiză a depășirii de sine?

Trandafirul, atunci când este singur în ceasul sacru al amurgului, se învesmântează în vălul purpuriu al unei inimi uriașe care bate prin absorbirea căldurii unui suflet în care te afli chiar și atunci când ești departe. Într-adevăr, creația mea este o plăsmuire a gândurilor transpuse în simboluri vii, concrete, exprimând o realitate evidentă într-un moment sublim, de mândrie și recunoștință.

Leadership: Creația ta vizează modul în care trebuie trăită viața tocmai în vederea contactului dintre suflet și idee, în contextul unei cauze programate sau aleatorii ce continuă să se manifeste și să se exacerbeze?

Sângele mi se scurgea din venă, amintind atât de pregnant de lumina amurgului. Pentru o clipă mi-am imaginat că sunt un pictor cu vederi în alte lumi, încărcat cu vederea unui suflet de dincolo de timp. Culorile apăreau de peste tot, dar numai una singură îmi străpungea sufletul cu amintirile unei călătorii mistice în dimensiunea unei pensule de vopsea. Un roșu din acela închis, cum e vinul de Sagrantino, a declanșat în mine o pasiune imensă, o reacție centrifugă, ceva de genul: "I believe in something that needs to be created new".

Dorința de a mă vedea mai departe, pentru a-mi continua drumul în acest decor al tăcerii aflat la intersecția dintre suflet și trup, m-a condus la categoria de comenzi inedite din portofoliul artiștilor. Demult, artistul Mircea Sin povestea despre un tânăr care a venit la el cu desenul elaborat al unei inimi cu artere, pe care vroia să o dăruiască iubitei sale. Băiatul a ținut să precizeze că dorește ca inima să aibă și utilitate și să se poată bea din ea. "Aceasta era foarte complicată, ca o fotografie, și e mai greu să execuți așa ceva", a spus sticlarul.

Uneori, pentru redescoperirea adevăratei noastre naturi și a unei simțiri mai profunde, mai prezente în involucrul pneumatic al sufletului rațional, trebuie să dăm sens chiar și unei provocări nerealizabile. În artă se nimeresc foarte bine cuvintele lui Ioan Mititelu: *„Trebuie să răspunzi cu biologicul unei lumi care ține atât de mult la biologic, incapabilă să-și sacrifice o parte din concret pentru o idee."*

Chiar și după ce mi-a fost scoasă perfuzia, foarte eficient, fără durere, simțeam cum sângele continua să curgă cu aceeași ușurință și libertate ca și viața însăși, cu aceeași intensitate cu care artistul stimulează intensitatea înfloririi unui trandafir colorându-l în nuanțe foarte vii.

O singură picătură de sânge, pierdută într-o singură clipă, a fost de ajuns ca să mă facă să tresar din starea de amorțire. Şi nicicând în viața mea n-am mai întâlnit o asemenea picătură de sânge, atât de clară, atât de caldă, atât de chintesențială, care într-o singură clipă m-a făcut să simt că aparțin unui univers deschis care mă dorește, mă pune în valoare, așa vulnerabil cum sunt.

Exprimarea unei simțiri vii, coagulată în jurul spontaneității artistice, își adună sinceritatea în imediata apropiere a vărsării chiar și a unei singure picături de sânge.

La fel ca în artă, leadershipul apare ca mod de comunicare a simțirii ființei: să fii împăcat cu tot ceea ce simți și să fii capabil să exprimi creativ tot ceea ce vezi, chiar și atunci când te simți vulnerabil.

Arta concentrată în jurul unei picături de sânge confirmă sensibilitatea artistului care reușește să obțină o bucată de viziune, să dea o altă formă și un alt înțeles momentelor capturate într-o interioritate izolată, într-o nesfârșită simplitate a simțirii.

De fapt, întreaga mea operă de artă, constituită ca o modalitate de exprimare (prin metafore, simboluri, personificări), se determină prin raportare la reperele de care are nevoie lumea lăuntrică pentru a evolua spiritual: sentimentul, viziunea, mesajul artei, fantezia, avântul spre ideal și spre originalitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-concentrata-in-jurul-unei-picaturi-de-sange.html